

Kuninga poeg läheb ta juure, hakkab rääkima. Aga mit, rääkides kukub tüdrukul kulla tilku juust maha. Kuninga poeg küsib: „kas sa ei taha mitte mu tõelise päta? Tüdruk vastab: ma ei tohi mitte; sest kuhu jäävad mu lousked — ja ma saaksin siis selle eest võtta nuhtluse.“ Ka ei julge ma oma niide väbalatega niisuguse ukse tõlda minnaga.“ „Küll me sellega toime saame,“ vastas kuninga poeg. Võttis tollast ukseid ühes, lastis neid tüdruku selga panna ja wanad raba-lad lehma järele jätuda ning koju minna. Kuninga poeg võttis tüdruku omale prouaks. Täata päevast oli proual laps ja ta kuffis oma võera oma ka joodule. Võeras ema tuli ja tõi oma kinnisvõtte tütre ka joodule, aga falaja. Ühel päevast saatis noor kuningas proua akna ette, tegi see lahti ja waatas ära, Võeras ema tuleb ühes akna alla, räägib makedasti ja küsib viimaks: „kas noor kuningas proua ei taha lasta pead sõida kaja päikse paistusel.“ Proua annab pea võernema kätte, — see aga tõmbab proua pead pid. aknast välja ja wistab jäält juurest lähijooksja jõe. Oma tütar paneb ta siis teise afimele wõõrse ja hafe tohuforse kohta. Kuningas tuleb oma prouat waa-

tama, näeb ehmatusega: proua fuu kiiwa ja ülepea keik nii wõeras olek. Kuningas istub kinnast oma kambri ja õhkub. Ühel hoomikul läheb kaja-pois jälle oma kargaga välja, jääb tõelise jõe kuld fulgedega lind poisi pea peale ja juustub: „kuid teeb noor kuningas?“ „Noor kuningas on oma proua imelikult oleku päewast kurb.“ „Kuid teeb kuningas proua?“ „Kuningas proual on fuu kiiwa, wind krabifel kui kofetoht ja keik olek on wõeras,“ nagu jeda enne meie armuusse proua juures ei ole olnud.“ „Kuid teeb siis laps?“ „Laps läheb lastjaki, et enam endisel korral oma rinnast toitu ei saa.“ Küi oli ka lugu teisel korral; aga jälle lüas lind weel juure; et kui ma kolmandamal korral tulem ja need ajaad küsinud, siis wõte mu pakema jalast kinni, keeruta kolm korda wasta proua ümber ja wii mind kuningas kätte. Kaja pois rääkis jeda aja kuningale ja see wõttis teisel hoomikul kaja poisi niides, ajas ema üle, wõttis kaja ette ja läks walgale, kuld fulgedega lind tuli ta pea peale ja küsis niisammuti kui teist korradel. Et aga kuningas kaja poisi wiimase õpetuse oli ära unustanud, paritfer lind tübedega ta pea peal ja küsis: „Ous mees, mis ma heile wõistajin?“